

2014: waar staan we als imkers nu?

Tjeerd Blacquièrè

Vorig jaar was een apart jaar voor de imkers: we hadden een goede uitwintering, zij het laat; vervolgens een heel slecht (koud) voorjaar, toen een redelijke zomer en een heel mooie nazomer; tenslotte een heel warme winter tot dusver.

Het was ook een roerig jaar *rondom* de bijenhouderij, met veel dispuut over de oorzaken van sterfte van bijen (niet eens alleen de gehouden honingbijen maar ook wilde bijen), en veel discussie over wat te doen om sterker en gezonder bijen te krijgen, aangezwengeld door staatssecretaris Sharon Dijksma om via een polderdiscussie consensus te krijgen voor een 'actieplan bijengezondheid'.

Voor *bijen@wur* was 2013 het laatste jaar van het driejarige programma over "Duurzame bestrijding van *Varroa destructor*", in het kader van het 'nationaal programma honing', gesubsidieerd door de EU en het Nederlandse ministerie van EZ. Per half september hebben wij de rapportage naar Den Haag gestuurd, en deze is per half november doorgestuurd naar Brussel.

Het gedane onderzoek bouwde voort op eerder onderzoek, en per half september was lang niet alles al 'klaar' (in de dubbele betekenis van het woord), laat staan gepubliceerd. Dan is het heel nuttig om even pas op de plaats te maken en je af te vragen: "waar staan we nu?" Dat heb ik in de rapportage per onderdeel gedaan, en daarvan krijgt u hier verslag in de volgende korte artikeltjes.

In de Amerikaanse film 'Mulholland Drive' krijg je als kijker aan het eind een soort *déjà vu* als je opeens opnieuw de Mulholland drive oprijdt: hier waren we toch al geweest, hoe zijn we hier nu weer gekomen.....? Zijn we niks opgeschoten? Datzelfde onbestemde en vervreemdende gevoel kreeg ik na het lezen van een recent artikel in PlosOne ([Berry et al., 2013](#)), waarin het effect van een paar anti-mijt middelen op de bijen en op de mijten werd onderzocht. De bijen hadden last van de middelen, de mijten helemaal niet! Zijn we terug bij AF?

Of komen we zo WEL verder?